

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111236414
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4111236414.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného: BG Partners, s.r.o., so sídlom Jakubovo námestie 1, 811 09 Bratislava, IČO: 47 249 561, proti žalovanej: E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX D. pri Z., o zaplatenie sumy 1.251,21 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 19. marca 2019 č. k. 15C/181/2013-146, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich nároku Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na náhradu trov konania m e n í tak, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov pôvodného odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 28 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, v rozsahu 64 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie uznesením nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v zastavujúcej časti ako aj v časti zostávajúceho nároku. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,86 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 470 ods. 2, § 251, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP).

1.2. O trovách konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pôvodne v procesnom postavení vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej, rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Pomer úspechu v spore na strane vedľajšieho účastníka konania vystupujúceho na strane žalovanej ustálil v rozsahu 75,93 % (950 eur z 1251,21 eura) a na strane žalobcu v rozsahu 24,07 % (301,21 eura z 1251,21 eura). Preto priznal združeniu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,86 % (75,93 - 24,07). S poukazom na uznesenie odvolacieho súdu (č.l. 136) rozhodol na o trovách odvolacieho konania tak, že priznal združeniu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pretože malo v odvolacom konaní úspech.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie voči výrokom o trovách konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (III. a IV. výrok) a navrhoval, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v týchto častiach uznesenie zmenil tak, že združeniu neprizná nárok na náhradu trov konania ani nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Nepoprel ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, ale namietal, že trov uvedeného vedľajšieho účastníka neboli vynaložené účelne a neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. júna 2014 sp.zn. 6MCdo 9/2013. Tvrdil, že vedľajší účastník, ako odborne spôsobilý subjekt v konaní iba poukázal na ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, všeobecne formulovanými vyjadreniami. Jeho vyjadrenia napĺňali charakteristiku tzv. hromadných podaní a javili sa ako zneužitie práva na právnu ochranu. To malo za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie a teda nepriznanie práva na ich náhradu.

2.3. Tvrdil, že združenie vstúpilo do konania dňa 27.06.2013, teda po čiastočnom späťvzatí žaloby z 10.04.2013. Navyše z rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 15C/181/2013-102 nevyplýva, že písomné vyjadrenie združenia konania zo dňa 29.03.2013 bolo významným pri posúdení a rozhodovaní súdu v časti nároku na náhradu škody, keďže ani združenie nárok na zaplatenie istiny vo výške 301,12 eura nerozporovalo. Preto považoval vyjadrenie združenia v konaní pred súdom prvej inštancie za zjavne nadbytočné a neúčelné, čo odôvodňovalo nepriznanie trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vo vyjadrení k odvolaniu uviedlo, že nesúhlasí s argumentáciou žalobcu a považuje odvolaním napadnuté výroky uznesenia súdu prvej inštancie za vecne správne. Odkázalo na závery uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. marca 2014 č.k. 25Co/175/2014-136. Uviedlo, že všetky úkony boli náležité, vecné a v súvislosti s ochranou práv nimi podporovanej spotrebiteľky aj účelné, pretože vo svojom komplexe zabezpečili úspech žalovanej v konaní. Tvrdilo, že nebolo preukázané, že by žalovaná svojim správaním zapríčinila späťvzatie žaloby. Na druhej strane žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu čiastočne späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Žalobca pri tom nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovanej žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za procesný neúspech. Uviedlo, že nevyhnutnosť uskutočnenia procesných úkonov v konaní sa v konečnom dôsledku prejavila procesným úspechom žalovanej. Žiadalo uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich nároku Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil.

6. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7.1. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.251,21 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie dňa 25.04.2012 vydal platobný rozkaz, ktorý bol z dôvodu jeho nedoručenia žalovanej uznesením zo dňa 28.02.2013 (č.l. 55) zrušený v plnom rozsahu. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 403 eur s úrokom z omeškania späť podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.04.2013. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podaním doručeným súdu prvej inštancie oznámilo, že vstupuje do konania na strane žalovanej.

7.2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 22. októbra 2010 č.k. 15C/181/2013-102 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 301,21 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 301,21 eura od 07.05.2010 do zaplatenia. Konanie o zaplatenie sumy 403 eur zastavil. V ostatnej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

7.3. Rozsudok v časti trov konania napadlo odvolaním Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Odvolací súd uznesením zo dňa 31. marca 2014 č.k. 25Co/175/20214-136 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uložil súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť i o náhrade trov celého konania, vrátane trov odvolacieho konania.

7.4. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol opätovne uznesením, ktorým nepriznal žalovanej náhradu trov konania v zastavujúcej časti ako aj v časti zostávajúceho nároku. Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,86 %

a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalobcu bolo predmetné uznesenie v častiach týkajúcich nároku na náhradu trov konania Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (III. a IV. výrok) predmetom skúmania odvolacím súdom.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10.1. Odvolací súd posudzujúc uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich nároku Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na náhradu trov konania z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že je ho potrebné zmeniť, lebo nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie. Súd prvej inštancie totiž nesprávne vyhodnotil úspech žalovanej, na strane ktorej združenie vystupovalo, keď tento posudzoval osobitne vo vzťahu ku konaniu pred súdom prvej inštancie a osobitne vo vzťahu k pôvodnému odvolaciemu konaniu, ktoré skončilo rozhodnutím o zrušení výroku o trovách konania. Navyše treba prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, podľa ktorej združenie vstúpilo do konania dňa 27.06.2013, teda po čiastočnom späťvzátí žaloby z 10.04.2013. Uvedená skutočnosť mala za následok, že časť uplatneného nároku, v ktorej bolo konanie zastavené, nebolo možné pri posudzovaní pomeru úspechu predmetného združenia na strane žalovanej zohľadniť.

10.2. V danej veci po čiastočnom späťvzátí žaloby zostala predmetom konania suma 848,21 eura (1251,21 - 403 = 848,21), z ktorej v časti o zaplatenie sumy 547 eur bola žalovaná úspešná (64 %) a v časti o zaplatenie sumy 301,21 eura bol úspešný žalobca (36 %). Celkový úspech žalovanej bol potom 28 % (64 - 36 = 28). V rovnakom rozsahu bolo úspešné aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Pri nároku na náhradu trov konania v prípade zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, sa posudzuje konečný výsledok sporu tak vo vzťahu ku konaniu na súde prvej inštancie ako aj k odvolaciemu konaniu. Z uvedeného dôvodu sa čiastočný úspech strany sporu premietne do rozhodnutia o trovách konania, vrátane trov pôvodného odvolacieho konania.

10.3. Uvedené pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd odstránil tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich nároku Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov pôvodného odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 28 %.

11.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní.

11.2. S námietkou žalobcu, podľa ktorej trovy konania združenia neboli vynaložené účelne a neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, sa odvolací súd stotožnil čiastočne. Dodáva, že v zásade platí, že združenia na ochranu spotrebiteľov musia vzhľadom na svoj cieľ byť spôsobilé poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských sporov. V žiadnom prípade by takéto združenie nemalo vstupovať do súdnych konaní paušálne bez ohľadu na vedomosť žalovaných a taktiež aj bez ohľadu na vedomosť o stave súdneho konania. Za paušálny vstup do konania možno považovať vstup bez právne relevantnej súvislosti odôvodňujúcej podporu žalovaného v konaní a bez znalosti skutkových tvrdení v žalobe. Odvolací súd nespochybňuje právo združení na ochranu spotrebiteľov na náhradu trov konania a tiež jeho právo na právne zastúpenie advokátom, avšak v prípade paušálneho vstupu do konania sa trovy právneho zastúpenia javia ako neúčelne vynaložené na bránenie práva. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s námietkou žalobcu, avšak upozorňuje, že účelnosť uplatnených trov konania bude skúmať súd prvej inštancie v rozhodnutí o výške trov konania.

11.3. Tvrdenie žalobcu, že predmetné združenie vstúpilo do konania dňa 27.06.2013, teda po čiastočnom späťvzátí žaloby z 10.04.2013, odvolací súd zohľadnil pri rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania, keď v týchto častiach uznesenie súdu prvej inštancie zmenil. Na druhej strane hoci je pravdou, že združenie nárok na zaplatenie istiny vo výške 301,12 eura nerozporovalo, ale v ostatnej časti navrhovalo žalobu zamietnuť, čo v konečnom dôsledku aj dosiahlo v rozhodnutí vo veci samej, preto nemožno jeho vyjadrenie v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne považovať za nadbytočné a neúčelné.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich nároku Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že uvedené združenie má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov pôvodného odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 28 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 2 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v rozsahu 64 %. Žalobcom napadnuté výroky o trovách konania, ktorými boli združeniu priznané nároky na náhradu trov konania voči žalobcovi pred súdom prvej inštancie v rozsahu 51,86 % a v odvolacom konaní v plnom rozsahu (100 %) boli zmenené tak, že nároky vo vzťahu k trovám konania pred súdom prvej inštancie a trovám odvolacieho konania boli priznané nižšie len 28 %. Z uvedeného dôvodu bol žalobca v odvolacom konaní úspešný na 82 % a neúspešný na 18 %, preto celkový úspech žalobcu v tomto odvolacom konaní bol 64 % (82 - 18 = 64).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).